

Aivo Oblikas saksa lambakoera treenimas.

Koeraga sportimas

Varrukatrennis õpivad koerad kurjategijat tabama ja valvama.

Ladistab külma vihma, sekka peksab kõledat tuult. Selline ilm, mille kohta vanarahvas ütleb, et hea peremees ei aja koeragi õue. Siiski on kümnekond peremeest, tegelikult küll perenaist seda just teinud. Ajanud peale koerte välja iseennastki, seistes nüüd Harku sõudebaasi kõrval heinamaal.

Koerad on autodes varjul. Aeg-ajalt suundub mõni neist koos perenaiseaga platsile, et püüda kinni vativarrukat kandev mees – koeratreenner Aivo Oblikas. “Tule järele, tule järele!” hüüab Aivo saksa lambakoerale, kelle rõõmsast erutusest värisev kere annab teada, et käsil on midagi palju põnevamat kui mäng.

“Oojaa! Väga hea!” kiidab Aivo, kui koera hambad tema varruka ümber kokku löövad. Käimas on kaitsekoolitus ehk nn varrukatreenn.

Koolis õpib koer inimese keelt

Kaitsekoolitus on üks paljudest võimalustest koos oma lemmikuga midagi põnevat ette võtta. See õpetus sobib kokku ehk kümme-konnale tööle. Eestis käivad varrukatreennis põhiliselt saksa,

belgia ja hollandi lambakoerad, dobermannid ja suured šnautserid. Enamik loomaomanikke on valinud kaitsetrenni seepärast, et teha oma lemmikuga koerasporti ning selle kõrvalt õppida teda paremini tundma ja keerulistes olukordades juhtima.

“Eestis harrastatakse mitmeid koeraspordi alasid,” selgitab Aivo Oblikas. “Agility, kus koer jookseb tunnelites, hüppab üle tõkete ning kõõlub kiigel; kuulekus või jälje ajamine; või hoopis kaitsetreening. Koeraspordis on võimalik minna kuni MM-ini välja. Selles osas, milline ala koerale sobib, oskab kindlasti nõu anda koolitaja.”

Saagu koerast sportlane või mitte, kuid õpetamist vajab ta igal juhul. Selles on Aivo Oblikas veendunud.

“Ma nimetaksin koera koolitamist talle inimese keele õpetamiseks. Muidu ta ei saa ju meist üldse aru!” leiab treener. “Koolitatud koera elu sisaldab palju vähem stressi kui koolitamata lemmiku oma. Põhjus on lihtne – ta saab paremini meie signaalidest aru ning mõistab, mida me soovime. Teiseks on tal võimalik veeta rohkem aega koos oma peremehega.”

Aivo lisab veel, et koolitamise juures on hea külg seegi, et ka peremees saab koos koeraga mõnusalt aega veeta, sundides ennastki värske õhu kätte minema.

Ka rahuneda peab oskama

Kas omanik ei võiks oma koerale ise kodus kuulekust õpetada? Aivo leiab, et iseenesest ju võiks, aga elu on näidanud, et algaja sellega enamasti hakkama ei saa. “Koerale oma keelt õpetades kipub enamik inimesi nägema temas inimest, täpsemalt last, ning üritab temaga vastavalt suhelda. Kuid loomaga tuleb suhelda teiste reeglite järgi, seega on hea, kui keegi kõrvalt vaatab ja nõu annab.”

Marika pole koerapidajana kaugeltki algaja – ta on Pärnus ise koolitaja. Kuid head nõu vajab temagi. Marika on tulnud Aivole näitama oma 7-kuust saksa lambakoera Örvelöd, kellega tahab hakata koerasporti tegema.

Must Örvelö on saksa lambakoerte tööliini esindaja ning meenutab üldisusele tuttavat saksa lambakoera vaid kikkis kõrvade poolest. Tööliini “sakslased” on need, keda sageli kohtab politsei ridades. Iseloomult peetakse neid näituseliini koertest raskemaks, kuna nõuavad rohkem tegelemist. Just sellepärast Marika Örvelöd endale võttiski. Talle meeldivad koerad, kellel on rohkem iseloomu ja energiat.

“Väga hea koer!” kiidab Aivo, kui Marika ja Örvelö on trenniringi läbi teinud. “Ilus haare ja mis veel – ta suudab kiiresti maha rahuneda.” Võime